

तथा श्रद्धाविविधौ ।
 “वायु केन्द्रमखान् पूर्णं व्रतं प्राश्य वहिर्निधि ।
 प्रत्येकं नियतं कालमात्मनो व्रतमादिशेत् ।
 प्रावृत्ततनुपावीनो वाग्धृतस्त्रिसवनं सृष्टेत् ।
 एकवासाद्देवा वा जघ्नाश्री स्यात्त्रिशयः ।
 जानी वीरासनी मौनी मौञ्जी दक्षकमळजुम् ।
 भेष्यपर्यायिकायं च कुम्भाच्छेर्नुहुयाद्दृष्टम् ॥”
 प्रत्येकं नियतं कालमिति व्रतसंख्या सकृत्प-
 वात्के उल्लेखनीया इत्यर्थः । वीरासनी भित्ता-
 द्यग्राहितः । दक्षकमळजुं आर्वात्वात् मनुषो
 लोपेन तेनेतद्गुक्त इत्यर्थः । कुम्भाच्छेर्नुहुया
 देवहेलनमित्यादिमन्त्रैः । मनुः ।
 “महावाजाहृतिभिर्होमः कर्तव्यः स्वयमन्व-
 हम् ।
 अहिंवाचवमक्रोधमार्जवश्च समाचरेत् ।
 चिरहृत्त्रिनिशायाश्च सवाया जलमाविशेत् ॥”
 चिरहृत्त्रिनिशायाश्च इति षट्पञ्चानविधयभिर्हम् ।
 पिपीलिकामध्याक्तायाश्चादितप्रहृत्कृत्स्नं पला-
 तिशयार्थं बहुषु चिसवनविधानात् । तथा ।
 “कौमुद्रपतिताश्चैव नाभिभाषितं कर्त्तव्यम् ।
 जानासनाभ्यां विहरेद्दशक्लौघः शयी भवेत् ।
 ब्रह्मचारी व्रती च स्याद्गुरुदेवहिंसाभक्तः ।
 सावित्रीच जपेन्नित्यं पवित्राणि च शक्तितः ।
 सर्वेषु च व्रतेष्वेवं प्रायश्चित्तार्थमाहृतः ॥”
 ब्रह्मचारी भेष्युनवर्णं व्रती हृत्तपोपानहमात्या-
 ज्ञनगत्यादिवर्णम् । शूद्रेण सावित्रीजपस्थाने
 नारायणादिमन्त्रजपः कार्यः । अन्यद्वारा वा
 कारयितव्यः । एवमन्वचापि । यथा वराह-
 पुराणम् ।
 “अमन्त्रस्य तु शूद्रस्य विप्रो मन्त्रेण यज्जते ॥”
 आवाकः ।
 “आरभ्ये सर्वलक्ष्णां समाप्तौ च विप्रैश्चतः ।
 आच्येनैव हि श्राज्यामी जुहुयाद्वाहृतीः
 ट्टकम् ॥
 आहं कुम्भाद्ब्रतान्ते च गोहिरण्यादिदक्षि-
 षाम् ।
 यदे यदौ वसन् कुर्वन् ब्रह्मलोकं महीयते ।
 कौर्वा होमो न कर्त्तव्यः पञ्चमव्याप्तये च ।
 शूद्राणां पापिनाश्चैव संवाद् न च कारयेत् ।
 संवाद्स्तु न कर्त्तव्यश्चिवर्णैश्च कदाचन ।
 ब्राह्मणेनैव वक्तव्यं उत्पन्ने प्राबलश्रये ॥”
 आहमिति शूद्रार्थं आहं दर्शितम् । कौर्वा-
 ह्योमो न कर्त्तव्यः पञ्चमव्याप्तये च ब्रह्मणां
 कर्त्तव्ये वेति षष्ठी । प्रारब्धव्रतपीडया प्राब-
 लश्रये । अन्ये वर्णा न प्रवृत्ता ब्राह्मण एव
 प्रवृत्ताः । व्रतं मौनं पूर्णोक्तं । तत्र विशेषमाह
 व्यापकत्वम् । तत्र मौनमुक्तं त्रैविद्यहर्षैर्मुनिभि-
 रच्येराश्रमिभिर्ब्रह्मसुतेर्देवैर्देवानां सन्त्यायान्त-
 मुंख एव यावद्वावदर्थं भावते न मन्त्रलोपो
 भवतीति विज्ञायते । मन्त्रलोपो व्रतलोपः ।
 बालवृद्धादिभिरङ्गहीनमपि व्रतं कार्यमिवाह
 लघुविद्युः ।

“असंस्कृतो निवृत्तवाहो रोगी नवतिजीवकः ।
 यथाशक्ति प्रकुर्वीत व्रतं ह्येष न लुप्यते ॥”
 अशक्तान्वयद्वारापि कार्यमिति उक्तञ्च ब्रह्म-
 पुराणे ।
 “रोगी वृद्धस्तु पीगण्डः कुर्वन्त्यन्वैर्व्रतं सदा ।
 चतुर्पादं तु सरादूर्द्धमलम् यावदेव हि ।
 शिशोर्व्रतं प्रकुर्वीरन् गुरुसन्धिवान्धवाः ।
 गुर्विण्यौ बालवत्सा च रोगी ब्रह्मपरायणः ।
 एते नक्तेषु भुञ्जन्ति बाला मध्याह्न एव च ।
 व्रतस्थः प्राणरक्षार्थं कदाचिदुदकं पिबेत् ॥
 फलमूले तथा क्षीरं यश्चिष्टं तथा हविः ।
 व्रतमध्ये तु रोगार्थो वैद्यप्रोक्तमथौषधम् ।
 करोति च गुरोर्ज्ञानं व्रतस्थस्तुत्तुत्वादिपि ।
 ब्राह्मणस्याभिलषितं साधयेद्विचारयन् ॥
 एतान्धौ व्रतस्थानामव्रतज्ञानि कुचक्षित् ।
 व्रतज्येतेषु देवांसान् व्रतस्थस्तु प्रपूजयेत् ॥”
 पीगण्डो बालः । ब्रह्मपरायणः कुटुम्बो ब्रह्मा-
 र्जनपावनपरः सन्निवर्धः । बौधायनः ।
 “अथौ तान्धवव्रतज्ञानि आपो मूलं फलं पयः ।
 हविर्ब्राह्मणकात्या च गुरोर्ज्ञानमथौषधम् ॥”
 हारीतयमौ ।
 “बलवचोपहारश्च हवींश्चि चरवक्तया ।
 निर्विशङ्केन भोक्तव्यं व्रतमस्य न लुप्यते ॥”
 बलवैशङ्क्यदेवादिदेवताभ्यो हतः । उपहारो
 नैवेद्यम् । चरः पाल्यस्थालीपाकादि । अन्न
 चैवां दत्तावशिष्टं भक्ष्यव्यभिचि । देवतः ।
 “उपवासे विनश्येन दिवास्त्रप्राप्तमेधुनैः ।
 आचये जलपानेन नोपवासः प्रब्रह्मति ॥”
 वृद्धश्रुतातपः ।
 “गन्धालङ्कारवस्त्राणि पुष्यमात्यानुलेपनम् ।
 उपवासे न दुष्यन्ति दन्तधावनमञ्जनम् ॥”
 अजङ्गारवस्त्रादि उपवासेन हेतुना
 इत्यर्थः । तथा ।
 “कौर्वां सम्यक् चान्त्वात् अर्थात् ताभिः संकथना-
 दपि ।
 ब्रह्मचर्यं विपद्येत् न दारसङ्गमादपि ॥”
 संप्रेषणात् संकथनात् इति अत्र सरागलं
 संश्रद्धस्थापः । इति प्रायश्चित्तविवेकः । ७ ।
 प्रायश्चित्तात्मकव्रतानि यथा । विन्वाभिन्नः ।
 “लक्ष्मणाश्रयणादीनि शुद्धशुद्धकारणम् ।
 प्रकाशे च रहस्ये च संश्रयेऽनुक्तकीर्णमुटे ।
 प्राजापत्यः सान्नायनः शिशुलक्ष्मः पराककः ।
 अतिलक्ष्मः पर्यलक्ष्मः सौम्यः लक्ष्मणलक्ष्मः ॥
 महासान्नायनः शुद्धे तमलक्ष्मस्तु पावनः ।
 जलोपवासलक्ष्मस्तु ब्रह्मशूत्रस्तु शोधकः ।
 एते यज्ञाः समस्ता वा प्रत्येकमेकश्रीरपि वा ।
 पातकादिषु सर्वेषु पापकेषु प्रयत्नतः ।
 कार्यान्नाश्रयणैर्विज्ञाः केषवा वा विशुद्धये ।
 शिशुश्रयणाद्यं प्रोक्तं यतिशान्नायकं तथा ।
 यवमध्यं तथा प्रोक्तं तथा पिपीलिकाहृति ।
 उपवासचिरात्तनु मासः पच फलद्वयम् ।
 ब्रह्मवर्षाद्वादि कार्यं शुद्धिपञ्चाधिना ।

उपपातकयुक्तानामग्राहियेण चैव हि ।
 प्रकाशे च रहस्ये च अभिसन्धादपेक्षया ।
 चातिशक्तिगुणान् दृष्ट्वा सकृदनुद्विष्टतं तथा ।
 अतुल्यत्वादिकं दृष्ट्वा सर्वे कार्यं यथाक्रमम् ॥”
 इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥ * ॥
 द्वादशवाधिकदित्रतं प्रायश्चित्तविवेकादौ द्रष्ट-
 यम् ॥
 व्रततिः, कौ, (प्र + तन विधारे + क्तृच् ।
 एष्टोदरादित्वात् पत्य वः ।) विचारः । जता ।
 इत्यमरः । (यदा, ऋवेदे । ८ । ४० । ६ ।
 “अपि एष पुराणवद्व्रततेरिव
 गुणितमोचो दासस्य इत्यय ॥”
 “व्रततेरिव यथा जताया गुणितं निर्गतां श्राव्यां
 दृष्टति ॥” इति तद्वाक्ये सायणः ।)
 व्रतती, कौ, (व्रतति + पच्चे ङीप् ।) विचारः ।
 जता । इति भरतद्विष्णुकोषः । (यथा,
 रघुः । १४ । ११ ।
 “अपश्यतां द्वाश्रयो जनन्यौ
 द्वेदादिवोपव्रततरो व्रतयौ ॥”)
 व्रतभिद्या, कौ, (व्रते उपनयनकाले भिद्या ।)
 उपनयनकालीनभिद्या । तस्या विधिर्धिया ।
 अथ भेष्यचरति । अथ श्रद्धस्तुष्ठीमादित्योप-
 स्थानमग्निप्रदक्षिण्य च शंसति ।
 “प्रतियुक्तेष्वितं दक्षस्तुपस्थाम च भास्करम् ।
 प्रदक्षिणं परीक्ष्यामिं चरेत् भेष्यं यथाविधि ॥”
 इति मनुवचनान ।
 भिद्यासम्बद्धं भेष्यं तच्चरति आबहति इत्यर्थः ।
 मातरमेवामे ये चान्ये सुहृदो यावज्यो वा
 सन्निहिताः स्युः । याचते इत्यध्याहार्यम् ।
 सुहृदे क्षिप्रहृदये स्वसाद्ये । तथा च मनुः ।
 “मातरं वा स्वचारं वा मातुर्त्वा भगिनौ
 निजाम् ।
 भिक्ष्यते भिद्यां प्रथमां या चैनं नावमानयेत् ॥”
 सन्निहितास्तद्देशस्थाः न तु प्रतियुद्धं गत्वा ।
 भवति भिद्यां देहीति ब्राह्मणभिद्याप्रयोगः ।
 तथा च मनुः ।
 “भवतुपूर्वं चरेत् भेष्यस्तुपनीतद्विद्योत्तमः ।
 भवन्मध्यं राजन्यो वैश्वस्तु भवेदुत्तरम् ।
 आदिमध्यावसानेषु भवन्कण्डोपलक्षिता ।
 ब्राह्मणक्षत्रियविशां भेष्यचर्या यथाक्रमम् ॥”
 इति याज्ञवल्क्यवचनाश्च । इति संस्कारतत्त्वम् ॥
 व्रतसंयहः, पुं, (व्रतस्य संयहः ।) दौघा । इति
 वैमचक्रः ।
 व्रतादेशः, पुं, (व्रतस्थादेशः ।) उपनयनम् । यथा,
 “आदन्तजननात् सद्य आचूडादेकरात्रकम् ।
 चिरात्प्रमात्रतरेद्वात् दशरात्रमतः परम् ॥”
 इति शुद्धितत्त्वम् ।
 व्रती, [न] पुं, (व्रतमस्त्रातीति । व्रत + इतिः ।)
 यजमानः । इत्यमरः । (ब्रह्मचारी । यथा,
 मनुः । २ । १८८ ॥
 “भेष्ये वर्तयेन्नित्यं नैकानादौ भवेद्ब्रती ।
 भेष्ये व्रतिनो व्रतव्यवधानमा स्मृता ॥”)